Зупинись і подивись. Нічого не бачиш?!
О, який ти сліпий! Який сліпий!!!
Кажеш – чорні плями… земля?..
Подивись, сліпий, – ті чорні плями – кров…
Невинна людська кров, яка лилась віками невідомо за що. Сліпі йшли на бій.
Сліпі вели їх. Сліпими вмирали:
Бо родились сліпі…
Зупинись!
Ти думаєш, що то – коріння, облите дощами?..
Ні, ні… То – людські кістяки!..
То – ребра!
Вишкірені зуби. Сміються над собою… А навколо чорні плями…
О – одна, друга, третя… Багато… Безліч чорних плям…
То – тінь крови… З брудної грішної землі піднеслась вона до блакиті
і впала на ню чорною плямою.
Зупинись!
Не минай ні одної плями – і коли то кров, то прокляни обох:
і хто пролляв, і хто штовхнув на це…
Зупинись і прокляни…
Тільки не молись!..